

Beste mensen,

In het Onze Vader bidden wij: vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven onze schuldenaren. Als je elkaar vergeeft, maak je het weer goed, je verzoent je met elkaar. Vergeving is een herstel van verbroken verhoudingen. Als jou iets is aangedaan en je vergeeft, is het de bedoeling dat er een streep door de rekening wordt gezet. Het woord schuld heeft eigenlijk iets met geld te maken. Als je schuld bij iemand hebt, moet je dat betalen, je schuld voldoen. Schuld kan ook worden kwijtgescholden.

Israël kent Grote Verzoendag, men vraagt God vergeving voor de begane misstappen, om weer met een schone lei te beginnen en verder te kunnen: zand erover, vergeven en vergeten.

Als je sorry zegt, betekent dat eigenlijk: ik heb er spijt van, vergeef mij. Het is mooi als een ander jou wil vergeven. Tegenwoordig vraagt men ook wel vergeving voor misdaden die een vorige generatie heeft begaan, men vraagt excuses voor iets wat men zelf niet heeft gedaan, maar men voelt zich er wel verantwoordelijk voor wat voorouders hebben bedreven. Soms worden fouten van de ouders de kinderen nog aangerekend. Dragen Duitsers van nu nog schuld voor daden van hun grootouders in de Tweede Wereldoorlog? Er is nu een discussie over slavernij. Wat is de verantwoordelijkheid van mensen van nu voor de situatie van toen? Ik denk dat het bij vergeving in de eerste plaats gaat over fouten die men zelf begaan heeft, daarvoor vraag je vergiffenis, geloven is een persoonlijke zaak. Het is wel een feit dat fouten in het verleden begaan nog generaties door kunnen werken. Op een of andere manier zal dat ook goed gemaakt moeten worden, in een werkelijke Grote Verzoendag.

Een goede Sabbat gewenst,

Roel Dijk